

Sygn. akt IV P 14/20

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Puławach IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Gałkowska

Protokolant st.sekr.sąd. Katarzyna Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2022 r. w Puławach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Spółka z o.o. w W.**

przeciwko A. P.

o odszkodowanie za nieuzasadnione rozwiązanie przez pracownika umowy o pracę

sprawy z pozwu wzajemnego **A. P.**

przeciwko (...) Spółka z o.o. w W.

o odszkodowanie na podstawie art. 55 §1¹ kp i ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy

1.Zasądza od A. P. na rzecz (...) Spółka z o.o. w W. kwotę 7.800,00 zł (siedem tysięcy osiemset złotych);

2.Zasądza od (...) Spółka z o.o. w W. na rzecz A. P. kwotę netto 2.995,35 zł (dwa tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt pięć złotych 35/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 stycznia 2020r. do dnia zapłaty ;

3.umarza żądanie A. P. w zakresie ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy ponad kwotę netto 2.995,35 zł;

4. Oddała powództwo A. P. o zasądzenie na jej rzecz od (...) Spółka z o.o. w W. odszkodowania na podstawie art. 55 §1¹ kp;

5. Wyrokowi w pkt 2 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

6.Koszty procesu znosi wzajemnie między stronami.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 17 lutego 2020r. powód (...) sp. z o.o. w W. wniosła o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej A. P. kwoty 7800 zł tytułem odszkodowania na podstawie art. 61² § 1 kp w związku z nieuzasadnionym rozwiązaniem przez pozwaną umowy o pracę na podstawie art. 55 §1¹ kp bez wypowiedzenia.

Pozwana A. P. w odpowiedzi na pozew nie uznawała powództwa i wносиła o jego oddalenie; złożyła powództwo wzajemne przeciwko (...) sp. z o.o. w W., w którym wносиła o zasądzenie na jej rzecz kwoty 7800 zł tytułem odszkodowania na podstawie art. 55 § 1¹ k.p.

W piśmie procesowym z dnia 7 lipca 2021r. pełnomocnik A. P. rozszerzył powództwo wzajemne i dodatkowo wносił o zasądzenie na rzecz A. P. od (...) sp. z o.o. w W. kwoty 7.000,00 zł tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, dołączając wezwanie z dnia 19.10.2020r. w którym A. P. wzywała pracodawcę do wypłaty na jej rzecz ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy za 35 dni (k.139, 140, 142-145).

(...) sp. z o.o. w W. w piśmie procesowym z dnia 22.07.21 przyznała, że A. P. nie został wypłacony ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, z tym że jest to kwota do wypłaty 3.045,35 (k.148).

Na rozprawie w dniu 27 września 2021r. (...) sp. z o.o. w W. uznał żądanie A. P. w zakresie ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy do wysokości netto 2935,55 zł; w pozostałym zakresie powództwa wzajemnego nie uznawał i wносił o jego oddalenie, zaś podtrzymywał swoje żądanie zasądzenie na jego rzecz od pozwanej A. P. kwoty 7800 zł tytułem odszkodowania na podstawie art. 61² § 1 kp.

Pełnomocnik A. P. na tej rozprawie ograniczył żądanie pozwu wzajemnego w zakresie ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy do kwoty netto 2935,55 zł i wносił o zasądzenie tej kwoty wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienia od dnia 28 stycznia 2020r. do dnia zapłaty; podtrzymywał żądanie co do o zasądzenie na rzecz A. P. kwoty 7800 zł tytułem odszkodowania na podstawie art. 55 § 1¹ k.p. oraz w dalszym ciągu nie uznawał powództwa wniesionego przez (...) sp. z o.o. w W. przeciwko A. P..

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. P. zatrudniona była w (...) sp. z o.o. w W. od 7 grudnia 2016r. jako kierownik lokalu gastronomicznego (akta osobowe, k.56-60).

A. P. w kwestionariuszu osobowym wpisała dwa adresy – miejsce zamieszkania ul. (...) D., a jako adres do korespondencji ul. (...) N.; w kolejnych pismach składanych do pracodawcy A. P. podawała jako swój adres - ul. (...) D. (akta osobowe).

W dniu 31 lipca 2019r. A. P. złożyła do pracodawcy pismo, w którym poprosiła o przekazywanie całości jej wynagrodzenia z tytułu umowy o pracę na wskazany numer rachunku bankowego oraz podała nowy adres ul. (...) N. (akta osobowe).

Obsługę w zakresie prowadzenia księgi handlowej i obsługi (...) sp. z o.o. w W. prowadzi Kancelaria Doradcy (...) w D. i pracodawca podał tej Kancelarii informacje o treści pisma A. P. z 31.07.19 (zeznania świadków złożone na piśmie: A. M. k.124-126, A. Ż. k.120-123).

(...) sp. z o.o. w W. w dniu 21 sierpnia 2019r. przekazał wynagrodzenie za lipiec na rachunek bankowy wskazany przez A. P. (k.30, akta osobowe, zeznania świadków złożone na piśmie: A. Z. k.113-119).

Od dnia 3 lipca 2019r. A. P. była niezdolna pracy z powodu choroby, lekarz wystawił zaświadczenie lekarskie stwierdzające jej niezdolność do pracy w okresie od 3.08.19 do 12.08.19. (bezsporne).

Zaświadczenia o niezdolności do pracy każdorazowo przekazywane są drogą elektroniczną ma Platformę Usług (...) (zeznania świadków złożone na piśmie: A. Ż. k.120-123 Pracodawca wypłacił A. P. wynagrodzenie za czas choroby i przesłał je na rachunek bankowy podany przez powódkę (bezsporne). Na tym zaświadczeniu lekarskim wskazany był adres A. P. ul. (...) D. (k43)

Potem wystawione zostało kolejne zaświadczenie lekarskie stwierdzające niezdolność powódki do pracy od 26.08.2019r. do 13.09.2019r. (k.167); pracodawca wypłacił A. P. wynagrodzenie za czas choroby do 4.09. 19 i w dniu 2.09.19 przesłał do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział W. dokumentację związaną z wydanym zaświadczeniem lekarskim tj. zaświadczenie płatnika składek wpisując jako adres A. P. ul. (...) D.. Na zaświadczeniu lekarskim wskazany był adres A. P. ul. (...) (k160-167).

Pracodawca nie podał ZUS-owi numeru rachunku bankowego, który A. P. wskazała mu w piśmie z dnia 31 lipca 2019r., w którym prosiła o przekazywanie całości jej wynagrodzenia z tytułu umowy o pracę (zeznania świadków złożone na piśmie: A. Z.,).

Potem wystawione zostało kolejne zaświadczenie lekarskie stwierdzające niezdolność powódki do pracy od 14.09.2019r. do 27.09.2019r. i w dniu 20.09.19 pracodawca przesłał do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych O/W. dokumentację związaną z wydanym zaświadczeniem lekarskim tj. zaświadczenie płatnika składek, wpisując jako adres A. P. ul. (...) D. (k. 168-171).

Kolejne zaświadczenie lekarskie stwierdzało niezdolność powódki do pracy od 28.09.19 do 11.10.19 i w dniu 3.10.19 pracodawca przesłał do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych O/W. dokumentację związaną z wydanym zaświadczeniem lekarskim tj. zaświadczenie płatnika składek, wpisując jako adres A. P. P. ul. (...) D. (k172-175).

Kolejne zaświadczenie lekarskie stwierdzało niezdolność powódki do pracy od 12.10.19 do 25.10.19 oraz od 26.10.19 do 8.11.19 i w dniu 28.10.19 pracodawca przesłał do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych O/W. dokumentację związaną z wydanymi zaświadczeniami lekarskimi tj. zaświadczenie płatnika składek, wpisując jako adres A. P. ul. (...) D. (k176-181).

Kolejne zaświadczenie lekarskie stwierdzało niezdolność powódki do pracy od 9.11.19 do 24.11.19 i w dniu 15.11.19 pracodawca przesłał do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dokumentację związaną z wydanym zaświadczeniem lekarskim tj. zaświadczenie płatnika składek, wpisując jako adres A. P. ul. (...) D. (k.44, 182-185). Na zaświadczeniu lekarskim wskazany był adres A. P. P. ul. (...) –k.44.

Kolejne zaświadczenie lekarskie stwierdzało niezdolność powódki do pracy od 25.11.19 do 9.12.19 i w dniu 2.12.19 pracodawca przesłał do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dokumentację związaną z wydanym zaświadczeniem lekarskim tj. zaświadczenie płatnika składek, wpisując jako adres A. P. ul. (...) D. (k.45, 186-189). Na zaświadczeniu lekarskim wskazany był adres A. P. P. ul. (...) –k.45.

Kolejne zaświadczenie lekarskie stwierdzało niezdolność powódki do pracy od 10.12.19 do 24.12.19 i w dniu 18.12.19 pracodawca przesłał do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dokumentację związaną z wydanymi zaświadczeniami lekarskimi tj. zaświadczenie płatnika składek, wpisując jako adres A. P. ul. (...) D. (k.46, 190-193). Na zaświadczeniu lekarskim wskazany był adres A. P. P. ul. (...) –k.46.

Ponieważ A. P. nie otrzymała w ogóle zasiłku chorobowego z ZUS, ustaliła ona w ZUS I Oddział W., iż ten Oddział przesłał należne jej zasiłki chorobowe na adres ul. (...) D. (zeznania A. P. słuchanej w trybie art. 299 kpc 00:26:15 nagrania rozprawy z dnia 27.09.21). A. P. nie mieszkała pod tym adresem, tylko pod adresem P. ul. (...), o czym w grudniu 2019r. powiadomiła ZUS, który pismem z 19.12.19 poinformował A. P., iż zasiłek chorobowy za okres od 5.09.19 do 13.09.19 przesłany został na adres ul. (...) D., który to zasiłek został zwrócony z Urzędu Poczty do ZUS (k.53). W dniu 11 grudnia 2019r. A. P. udała się do Urzędu Poczty w D. i odebrała zasiłki chorobowe za okresy od 14-27.09.19 i od 28.09-11.10.2019 (k.51). Zasiłki chorobowe za wcześniejszy okres powódka odebrała w styczniu 2020r. (zeznania A. P. słuchanej w trybie art. 299 kpc).

Kolejne zaświadczenia lekarskie stwierdzały dalszą niezdolność powódki do pracy w okresach: od 24.12.19 do 7.01.20 , od 8.01.20 do 22.01. 20 i dokumentacja przesyłana była przez pracodawcę do ZUS (bezsporne).

W dniu 9 stycznia 2020r. A.P. sporządziła pismo skierowane do pracodawcy nazwane Rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia, w którym oświadczyła, że zgodnie z art. 55 kp wskutek dopuszczenia się przez pracodawcę naruszenia podstawowych obowiązków rozwiązuje z pracodawcą umowę o pracę bez zachowanie okresu wypowiedzenia, a jako przyczynę podała ciężkie naruszenie obowiązków pracodawcy przez pozbawienie możliwości przelania środków pieniężnych przez ZUS poprzez niedopełnienie terminowego przesłania zwolnienia do ZUS oraz niepodania nr konta, aby umożliwić odbiór środków pieniężnych, gdyż tak jak wskazano w zwolnieniu lekarskim miejsce przebywania było inne niż zameldowania (akta osobowe). Pismo to zostało wysłane do (...) sp. z o.o. w W. pocztą w dniu 9 stycznia 2020r., a pracodawca odebrał przesyłkę zawierającą to pismo w dniu 27 stycznia 2020r. (akta osobowe). Pismo to nie było podpisane przez A. P. (akta osobowe).

A. P. otrzymała kolejne zaświadczenie lekarskie stwierdzające jej niezdolność do pracy na okres od dnia 23.01. 2020 do 6.02.2020 (k. 36).

Pismem z dnia 28 stycznia 2020r. (...) sp. z o.o. w W. złożyło wobec A. P. oświadczenie woli o rozwiązaniu z nią umowy o pracę bez wypowiedzenia z powodu ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych – porzucenie pracy od dnia 23 stycznia 2020r. do nada 9k.37, akta osobowe), a A. P. w piśmie z dnia 4 lutego 2020r. wezwała pracodawcę do złożenia oświadczenia woli o cofnięciu swojego oświadczenia woli o rozwiązaniu z nią umowy o pracę bez wypowiedzenia, informując iż od dnia 23 stycznia 2020r. przebywa nadal na zwolnieniu lekarskim (...), o czym pracodawca powinien wiedzieć mając dostęp do danych ZUS i (...) sp. z o.o. w W. w piśmie z dnia 5 lutego cofnął oświadczenie woli o rozwiązaniu z nią umowy o pracę bez wypowiedzenia (k.34, 35, akta osobowe).

W piśmie z dnia 12 lutego 2020r. A. P. wezwała (...) sp. z o.o. w W. do wydania jej świadectwa pracy w związku z wypowiedzeniem dokonany przez nią w dniu 9 stycznia 2020r., a do pisma tego A. P. dołączyła pismo z 9 stycznia 2020r. o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia o identycznej treści jak to, które pracodawca otrzymał 27 stycznia 2020r., a pismo to było podpisane przez nią (k.38, akta osobowe, k.31).

W dniu 17 lutego 2020r. pracodawca sporządził świadectwo pracy w którym wpisał, że stosunek pracy łączący strony rozwiązał się z dniem 30 stycznia 2020r. bez wypowiedzenia ze strony pracownika art. art. 55 § 1¹ kp (k.39-40, akta osobowe).

Pracodawca wyliczył kwotę należnego A. P. ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, sporządzona została w lutym 2020r. lista płac, na której była wskazana kwota do wypłaty –3.045,35 zł pomniejszona o kwotę ubezpieczenia – 50 zł, czyli do wypłaty była kwota 2995,35 zł (k.154), ale pracodawca nie wypłacił A. P. tej kwoty (bezsporne).

Średnie miesięczne wynagrodzenie A. P. w okresie zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w W. wynosiło 2.849,28 zł (k.137).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy, a wskazane wyżej, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: A. Ż., A. Z. i A. M., bo zgodnie ze sobą opisują stan faktyczny, a nadto ich zeznania są zgodne z dokumentami złożonymi do akt sprawy. Także i zeznania Prezes Zarządu (...) sp. z o.o. w W. E. J. słuchanej w trybie art. 299 kpc zgodne są z dokumentami złożonymi do akt sprawy, a także z zeznaniami wyżej wskazanych świadków i należy uznać je za wiarygodne. Także i oraz zeznania A. P. słuchanej w trybie art. 299 kpc nie są sprzeczne z ustalonym stanem faktycznym, a więc i te zeznania należy obdarzyć wiarą.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

(...) sp. z o.o. w W. zasądzenia na jego rzecz od byłego pracownika A. P. odszkodowania na podstawie art. 61¹ kp w związku z nieuzasadnionym rozwiązaniem przez tego pracownika umowy o pracę na podstawie art. 55¹ kp zasługuje, na uwzględnienie. Natomiast żądanie wzajemne A. P. zasądzenia na jej rzecz od (...) sp. z o.o. w W. kwoty 7800 zł tytułem odszkodowania na podstawie art. 55 § 1¹ k.p. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 55 § 1¹ kp, pracownik może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia wtedy, gdy pracodawca dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków wobec pracownika. Zgodnie z tym przepisem, w takim przypadku pracownikowi przysługuje odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia. Natomiast zgodnie z art. 61¹ kp, w razie nieuzasadnionego rozwiązania przez pracownika umowy o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 55 § 1¹, pracodawcy przysługuje roszczenie o odszkodowanie, a zgodnie z art. 61² § 1 kp, odszkodowanie, o którym mowa w art. 61¹ kp przysługuje w wysokości wynagrodzenia pracownika za okres wypowiedzenia.

W przedmiotowej sprawie stwierdzić należy, że A. P. sporządziła w dniu 9 stycznia 2020r. na piśmie treść oświadczenia woli skierowanego do pracodawcy nazwanego Rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia, w którym oświadczyła, że zgodnie z art. 55 kp wskutek dopuszczenia się przez pracodawcę naruszenia podstawowych obowiązków rozwiązuje z pracodawcą umowę o pracę bez zachowanie okresu wypowiedzenia, a pismo to, nie podpisane przez nią, zostało wysłane pocztą do (...) sp. z o.o. w W. i dotarło do pracodawcy w dniu 27 stycznia 2020r. Należy w tym miejscu wskazać, że zgodnie z art. 78 kc w zw. z art. 300 kp koniecznym jest własnoręczne podpisanie oświadczenia woli przez składającego to oświadczenie, a do pracodawcy w dniu 27 stycznia 2020r. dotarło oświadczenie woli pracownika -A. P. nie zawierające jej podpisu, ale analiza prawna tej sytuacji nie ma obecnie znaczenia dla istoty przedmiotowego sporu, jako że (...) sp. z o.o. w W. ostatecznie przyjął, iż A. P. rozwiązała jednostronnie z nim stosunek pracy i wydane zostało świadectwo pracy, w którym wpisano, że stosunek pracy łączący strony rozwiązał się z dniem 30 stycznia 2020r. bez wypowiedzenia ze strony pracownika art. 55 § 1¹ kp. Pracodawca miał bowiem obowiązek uznać, że doszło do rozwiązania stosunku pracy na podstawie art. 55 § 1¹ kp a więc jego zachowanie było prawidłowe, poza tym, że skoro uznał, iż oświadczenie woli A. P. zostało złożone skutecznie w dniu 27 stycznia 2020r., to właśnie taka data rozwiązania stosunku pracy winna znaleźć się w treści świadectwa pracy. Pracodawca może oczywiście kwestionować wskazane przez pracownika przyczyny rozwiązania umowy w takim trybie i może to uczynić w procesie o odszkodowanie przewidziane w art. 61¹ lub 61² kp, lub też - w razie wstrzymania się z wypłatą odszkodowania przewidzianego w art. 55 § 1¹ zd. 2 kp – także w procesie wytoczonym przez pracownika o to odszkodowanie (np. wyr. SN z 4.3.1999 r. w sprawie I PKN 614/98).

Taka właśnie sytuacja nastąpiła w przedmiotowej sprawie, bo pracodawca nie wypłacił A. P. odszkodowania przewidzianego w art. 55 § 1¹ zd. 2 kp i wniósł roszczenie przeciwko niej o odszkodowanie za nieuzasadnione rozwiązanie umowy o pracę - zgodnie z art. 61¹ kp i w toku niniejszego procesu wytoczonego przez niego o odszkodowanie i w związku z pozwem wzajemnym A. P. o odszkodowanie przewidziane w art. 55 § 1¹ zd. 2 kp, zdecydowanie i stanowczo kwestionował istnienie przyczyn rozwiązania stosunku pracy, wskazanych przez A. P. w treści pisma rozwiązującego stosunek pracy.

Rozwiązanie przez pracownika z pracodawcą stosunku pracy jest nieuzasadnione wtedy, gdy zostało złożone, mimo że pracodawca nie dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków wobec pracownika (art. 55 § 1¹ k.p.). W toku procesu o odszkodowanie na podstawie art. 61¹ kp tj. gdy pracodawca dochodzi odszkodowania na podstawie art. 61¹, to pracownik powinien udowodnić, iż rozwiązał umowę na podstawie przyczyny określonej w art. 55 § 1¹, wskazanej w jego oświadczeniu o rozwiązaniu umowy. Wówczas dla uzyskania od pracownika odszkodowania pracodawca musi udowodnić, że naruszenie przez niego podstawowych obowiązków „wynikało z okoliczności nieuzasadniających przyjęcia po jego stronie ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracodawcy wobec pracownika" (np. wyrok SN z dnia 18 marca 2014 r., II PK 176/13).

Regulacja zawarta w art. 55 § 1¹ jest odzwierciedleniem art. 52§1 pkt1 kp, który dotyczy możliwości rozwiązania umowy w trybie dyscyplinarnym przez pracodawcę z powodu ciężkiego naruszenia przez pracownika jego podstawowych obowiązków. Z treści art. 55 § 1¹ kp wynika, że w celu oceny zasadności rozwiązania przez pracownika umowy o pracę bez wypowiedzenia w pierwszej kolejności należy rozstrzygnąć, czy pracodawca naruszył podstawowy obowiązek

(obowiązki) wobec pracownika i dopiero pozytywna odpowiedź na to pytanie aktualizuje konieczność rozważenia, czy naruszenie to miało charakter ciężki (wyr. SN z 27.7.2012 r. w sprawie I PK 53/12). Także dla przypisania pracodawcy ciężkiego naruszenia obowiązku podstawowego niezbędne jest wystąpienie winy i w świetle ostatnio prezentowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego, chodzi (tak jak w przypadku pracownika) o winę umyślną lub rażące niedbalstwo pracodawcy jako przesłanki możliwości rozwiązania umowy bez wypowiedzenia przez pracownika (wyr. SN z 4.4.2000 r. w sprawie I PKN 516/99). Określenie "ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków" w art. 55 § 1¹ KP oznacza naruszenie przez pracodawcę (osobę, za którą pracodawca ponosi odpowiedzialność) z winy umyślnej lub wskutek rażącego niedbalstwa obowiązków wobec pracownika stwarzające realne zagrożenie istotnych interesów pracownika lub powodujące uszczerbek w tej sferze (np. wyr. SN z 10.11.2010 r. w sprawie I PK 83/10). W pewnych sytuacjach zagrożenie istotnych interesów pracownika może wynikać z samych podmiotowych okoliczności naruszenia obowiązków, np. dużego nasilenia złej woli pracodawcy (osoby działającej za pracodawcę) umyślnie i uporczywie naruszającego prawa pracownika (np. wyr. SN z 27.7.2012 r. w sprawie I PK 53/12).

Przenosząc powyższe orzecznictwo Sądu Najwyższego, które tutaj sąd w całości podziela, na realia przedmiotowej sprawy, to stwierdzić należy, że w ocenie sądu, z zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie wynika iżby (...) sp. z o.o. w W. naruszył w stosunku do A. P., w sposób ciężki, podstawowe obowiązki pracodawcy, a tym samym aby A. P. miała uzasadnione powody, aby w trybie przewidzianym w art. 55 § 1¹ k.p. rozwiązać z pracodawcą umowę o pracę bez wypowiedzenia, a więc zdaniem sądu, A. P. bezpodstawnie rozwiązała umowę o pracę w trybie natychmiastowym.

A. P. w treści swojego oświadczenia woli o rozwiązaniu z pracodawcą umowy o pracę podała jako przyczynę tej decyzji podjętej w dniu 9 stycznia 2020r. ciężkie naruszenie obowiązków pracodawcy przez pozbawienie możliwości przelania środków pieniężnych przez ZUS poprzez niedopełnienie terminowego przesłania zwolnienia do ZUS oraz niepodania nr konta, aby umożliwić odbiór środków pieniężnych, gdyż tak jak wskazano w zwolnieniu lekarskim miejsce przebywania było inne niż zameldowania. Poza sporem jest, że A. P. od 3 lipca 2019r. nieprzerwanie była niezdolna do pracy wskutek choroby, a zaświadczenia o jej niezdolności do pracy każdorazowo przekazywane było drogą elektroniczną ma Platformę Usług (...) i w ten sposób pracodawca dowiadywał się o tym, że A. P. jest niezdolna do pracy. Dokumenty, które należy przedłożyć w celu uzyskania świadczeń, zostały wymienione w Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie określenia dowodów stanowiących podstawę przyznania i wypłaty zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2015r. poz. 2205 ze zm) i niezbędnym do przyznania i wypłaty przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zasiłku chorobowego jest przesłanie przez płatnika, czyli pracodawcę do ZUS dokumentów do każdego takiego zaświadczenia lekarskiego min. wypełnienie zaświadczenie płatnika składek ZUS Z-3. Jak wynika ze złożonych dokumentów, a w szczególności z dowodów nadania przesyłki, a także z dat zawartych w zaświadczeniu płatnika składek, Kancelaria Doradcy (...) w D., prowadząca obsługę (...) sp. z o.o. w W. w zakresie ZUS, przesyłała do ZUS, po otrzymaniu każdej informacji na platformie ZUS o niezdolności A. P. do pracy, wymagane dokumenty i tak dokumentację związaną z zaświadczeniem lekarskim stwierdzającym niezdolność A. P. do pracy: od 14.09.2019r. do 27.09.2019r. przesyłała w dniu 20.09.19, od 28.09.19 do 11.10.19 - w dniu 3.10.19, od 12.10.19 do 25.10.19 oraz od 26.10.19 do 8.11.19 - w dniu 28.10.19, od 9.11.19 do 24.11.19 - w dniu 15.11.19, od 25.11.19 do 9.12.19 - w dniu 2.12.19 i od 10.12.19 do 24.12.19 - w dniu 18.12.19. Pracodawca (płatnik składek) wystawia i przekazuje do ZUS zaświadczenie płatnika składek niezwłocznie, nie później niż w ciągu 7 dni od otrzymania zaświadczenia lekarskiego e - (...) na profilu płatnika na (...). Z dokumentów nie wynika kiedy pracodawca każdorazowo otrzymał kolejne zaświadczenia lekarskie dotyczące A. P., ale analizując daty wysłania dokumentów do ZUS, to w ocenie sądu, stwierdzić należy, że płatnik wysyłał te dokumenty do ZUS bez zbędnej zwłoki, w terminach które nie mogły powodować, aby ZUS nie przelewał, czy przekazywał z opóźnieniem na rzecz A. P. kolejne świadczenia chorobowe. W takiej sytuacji, postawienie przez A. P. zarzutu, iż pracodawca nie dopełnił obowiązku terminowego przesłania zwolnienia do ZUS, jest absolutnie niezasadne.

W zaświadczeniach płatnika wypełnianych przez Kancelarię Doradcy (...). M. w części „Dane pracownika” w odpowiednie rubryki wpisywane były dane dotyczące A. P., w tym także adres – Osiedle (...) D.. Taki adres był podany przez A. P. do dokumentów zawartych w jej aktach osobowych, a także taki adres widniał w pierwszych zaświadczeniach lekarskich stwierdzających jej niezdolność do pracy, w szczególności w zaświadczeniu

stwierdzającym niezdolność A. P. do pracy w okresie od 14.09.2019r. do 27.09.2019r., a wobec tego, że ta niezdolność przekraczała 33 dni, to pracodawca w związku z tym zaświadczenie lekarskim przesłał w dniu 20.09.19 do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zaświadczenie płatnika składek, wpisując jako adres A. P. ul. (...) D., czyli adres podany do akt osobowych przez A. P.. Faktem jest, że w treść kolejnych zaświadczeń lekarskich wpisywany był inny adres tj. P. ul. (...), ale przecież rolą płatnika nie jest ustalanie i dociekanie na jaki adres ZUS ma pracownikowi przekazywać świadczenia, bo w sytuacji zmian miejsca zamieszkania, czy miejsca oraz formy odbioru tych świadczeń kontakt powinien odbywać się bezpośrednio pomiędzy pracownikiem, a ZUS. Zauważyć należy, że A. P. we wniosku składanym do pracodawcy w dniu 31 lipca 2019r. podała jeszcze inny adres niż dotychczas funkcjonujący w aktach osobowych tj. ul. (...) N., ale znowu, w ocenie sądu, pracodawca nie miał obowiązku dociekać, który adres jest właściwy tj. czy ul. (...) D. czy ul. (...) N., aby pracownik otrzymał od ZUS zasiłek chorobowy, tym bardziej, że przecież w zaświadczeniach lekarskich stwierdzających jej niezdolność do pracy, a w szczególności w zaświadczeniu stwierdzającym niezdolność A. P. do pracy w okresie od 14.09.2019r. do 27.09.2019r. podany był adres A. P. ul. (...) D.. Zatem pracodawca na tamten czas mógł mieć uzasadnione przekonanie, iż adres ten jest właściwym adresem pod którym A. P. zamieszkuje, czy też w inny sposób jest z nim związana; dlatego też dokumenty były przesyłane do ZUS I Oddział w W. – z uwagi na miejsce zamieszkania. Natomiast oczywiście, gdy pojawiały się kolejne zaświadczenia lekarskie stwierdzające niezdolność A. P., w których wskazywany był inny adres, to oczywiście pracodawca mógł się nad tym pochylić i próbować ustalić, czy po A. P. może zmieniła miejsce zamieszkania, ale nie był to jego obowiązek, bo jak już wyżej podniesiono, w sytuacji zmian miejsca zamieszkania, czy miejsca odbioru tych świadczeń, kontakt powinien odbywać się bezpośrednio pomiędzy pracownikiem, a ZUS. A. P. wprawdzie nie postawiła w treści swojego oświadczenia woli zarzutu, iż pracodawca podawał ZUS-owi niewłaściwy jej adres zamieszkania, ale w ocenie sądu, odniesienie się do tej sytuacji było konieczne z uwagi na zarzut postawiony przez A. P. pracodawcy, iż ten nie podał ZUS-owi numeru konta, aby umożliwić odbiór środków pieniężnych. W ocenie sądu, zarzut ten również nie jest postawiony zasadnie. Faktem jest, że we wniosku z dnia 31 lipca 2019r. A. P. poprosiła pracodawcę o przekazywanie całości jej wynagrodzenia z tytułu umowy o pracę na wskazany numer rachunku bankowego i na ten rachunek przekazane było przez pracodawcę wynagrodzenie za pracę i wynagrodzenie za czas choroby. Faktem też jest, że pracodawca w dokumentach przesyłanych do ZUS w celu otrzymania przez A. P. od ZUS zasiłku chorobowego nie podawał numeru rachunku bankowego, który powódka wskazała w piśmie z dnia 31 lipca 2019r., ale w ocenie sądu, nie miał on takiego obowiązku. A. P. bowiem wyraźnie wskazała, że prosi ona pracodawcę o przekazywanie całości jej wynagrodzenia z tytułu umowy o pracę na ten rachunek bankowy, a przecież zasiłek chorobowy nie jest wynagrodzeniem za pracę, tylko świadczeniem, w tym przypadku wypłacanym nie przez pracodawcę tylko przez ZUS, z ubezpieczenia społecznego. A. P. nie upoważniła pracodawcy, aby ten podał ZUS-owi numer rachunku bankowego, przy czym zauważyć należy, iż – jak sama przyznała A. P., nie był to rachunek bankowy prowadzony wyłącznie dla niej. Zauważyć też należy, że druk zaświadczenia płatnika nie zawiera do wypełnienia danych dotyczących numeru konta bankowego pracownika, co świadczy też o braku obowiązku płatnika wpisywania tego numeru.

Pracodawca (płatnik składek), w ocenie sądu, wypełnił swoje obowiązki, jeżeli chodzi o możliwość terminowej wypłaty przez ZUS zasiłku chorobowego dla A. P.. Faktem jest, że A. P. aż do grudnia 2019r. nie otrzymała od ZUS zasiłku chorobowego za okres od 14 września 2019r. i dopiero w grudniu podjęła kroki zmierzające do ustalenia przyczyn niewypłacenia przez ZUS tych świadczeń i dopiero wtedy ustaliła, iż ZUS I Oddział w W. przesłał należne jej zasiłki chorobowe drogą pocztową na adres ul. (...) D.. Jak zeznała A. P. ona pod tym adresem nie mieszkała w tym okresie, tylko pod adresem P. ul. (...), a więc nie miała wiedzy, że ZUS pocztą na ten adres przysyłał jej te świadczenia. Jednakże w ocenie sądu, ta sytuacja nie była spowodowana nieprawidłowym działaniem pracodawcy, który jak wyżej podniesiono, wypełnił swoje obowiązki w tym zakresie w sposób poprawny. Dziwić tylko może, że A. P. dopiero w grudniu 2019r. zaczęła ustalać przyczyny niewypłacania jej dotąd przez ZUS zasiłków chorobowych, skoro wypłata zasiłku chorobowego przez ZUS ma nastąpić niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od daty złożenia dokumentów niezbędnych do stwierdzenia uprawnień do zasiłku.

Reasumując, w ocenie sądu, absolutnie nie można postawić pracodawcy zarzutów naruszenia przez niego obowiązków pracodawcy wobec pracownika takich jakie postawiła A. P. w treści pisma zawierającego jej oświadczenie woli o rozwiązaniu stosunku pracy sporządzonego w dniu 9 stycznia 2020r., a już nie można absolutnie postawić pracodawcy

zarzutu, iżby ten umyślnie, czy na skutek rażącego niedbalstwa postępował niewłaściwie, jeżeli chodzi o uzyskanie przez A. P. zasiłku chorobowego od ZUS za okres od 14 września 2019r. do dnia sformułowania przez nią oświadczenia woli o rozwiązaniu z pracodawcą stosunku pracy, czyli do dnia 9 stycznia 2020r. czy też do dnia 27 stycznia 2020r.

Zatem uznać należy, że A. P. rozwiązała umowę z (...) sp. z o.o. w W. w trybie art. 55 § 1¹ kp z naruszeniem tego przepisu, a w takiej sytuacji, oczywiście pracodawca ma prawo do odszkodowania zgodnie z art. 61¹ kp, zaś A. P. nie ma prawa do odszkodowania z art. 55 § 1¹ kp. Sąd więc pozew wzajemny A. P. w zakresie żądania zasądzenie na jej rzecz kwoty 7800 zł tytułem odszkodowania na podstawie art. 55 § 1¹ k.p oddalił – pkt 4 wyroku. Natomiast zgodnie z art. 61² § 1 kp, odszkodowanie, o którym mowa w art. 61¹ kp przysługuje w wysokości wynagrodzenia pracownika za okres wypowiedzenia. Sąd zatem zasądził na rzecz (...) sp. z o.o. w W. od A. P. odszkodowanie w wysokości 7800 zł- pkt 1 wyroku.

Żądanie pozwu wzajemnego wniesionego przez A. P. w zakresie ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w wysokości kwoty netto 2935,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienia od dnia 28 stycznia 2020r. do dnia zapłaty zostało uznane przez (...) sp. z o.o. w W., a w takiej sytuacji i zgodnie z art. 213 §2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa; obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W świetle okoliczności sprawy nie można absolutnie powiedzieć, iżby uznanie powództwa przez (...) sp. z o.o. w W. w tym zakresie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego, albo zmierza do obejścia prawa.

Zatem i zgodnie z art. 213§2 kpc skoro sąd jest związany uznaniem powództwa, to wnikanie sądu w merytoryczną zasadność dochodzonego przedmiotowego roszczenia nie jest konieczne.

Wobec tego żądanie A. P. w zakresie ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w wysokości kwoty netto 2935,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienia od dnia 28 stycznia 2020r. do dnia zapłaty zasługuje na uwzględnienie i sąd to uczynił w pkt 2 wyroku.

Umorzenie postępowania co do żądania A. P. w zakresie ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy ponad kwotę netto 2935,55 zł - wobec cofnięcia w tym zakresie powództwa, uzasadnia przepis art. 355 kpc w zw. z art. 203§1 i 4 w zw. z art 469 kpc.

Nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności uzasadnia przepis art. 333 §1 ust 2 kpc.

Orzeczenie o kosztach procesu uzasadnia przepis art. 100 kpc. A. P. wprawdzie wygrała sprawę z pozwu wzajemnego tylko w 1/3 co do wysokości, a przegrała w całości sprawę wytoczoną przez (...) sp. z o.o. w W., ale mając na uwadze fakt, że strony poniosły koszty procesu związane z ich osobistym udziałem w rozprawie, a A. P. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika poniosła także koszty zastępstwa procesowego, to orzeczenie o wzajemnym zniesieniu kosztów procesu pomiędzy stronami jest uzasadnione.